

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 75/2021
25.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Миљуш, др Илије Зиндовића и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у поступку по предлогу предлагача: 1. АА из ... 2. ББ ... 3. ВВ из ... 4. ГГ из ..., 5. ДД из 6. ЋЋ из ..., 7. ЕЕ из ... 8. ЖЖ из ..., 9. ЗЗ из ..., 10. ИИ ..., 11. ЈЈ из ..., 12. КК из ..., 13. ЛЛ из ... 14. ЉЉ из ..., 15. ММ из ..., 16. НН из ..., 17. ЊЊ из ..., 18. ОО из ..., 19. ПП из 20. РР из ... 21. СС из ..., 22. ТТ из ..., 23. ЋЋ из ..., 24. УУ из ... 25. ФФ из ..., 26. ХХ из ..., 27. ЦЦ из ..., 28. ЧЧ из ..., 29. ЏЏ из ..., 30. ШШ из ..., чији је пуномоћник Гордана Ракочевић, адвокат у ..., против туженог Привредног друштва МИН ДИВ СВРЉИГ АД Фабрика вијака и делова за шинска возила Сврљиг, ул. Душана Тривунца бр. 31, ради одржавања редовне скупштине акционара по налогу суда, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 417/20 од 28.10.2020. године, у седници одржаној 25.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Привредног апелационог суда Пвж 417/20 од 28.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Привредног апелационог суда Пвж 417/20 од 28.10.2020. године.

Образложење

Решењем Привредног апелационог суда Пж 417/20 од 28.10.2020. године потврђено је решење Привредног суда у Нишу Р 4/20 од 01.09.2020. године којим је одбачен предлог предлагача поднет дана 27.09.2019. године за налагање одржавања редовне седнице скупштине друштва, противнику предлагача.

Против правноснажне одлуке донете у другом степену предлагачи су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права и због битне повреде одредаба парничног поступка, предлажући да се о истој одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закон о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. овог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије изјављене на основу цитиране законске одредбе у вези са одредбом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за посебну ревизију. Ревиденти истичу погрешну примену материјалног права садржаног у одредбама Закона о облигационим односима о пуномоћју, који наводи су усмерени ка образлагању постојања битне повреде одредаба парничног поступка, и сходно томе и одредаба ванпарничног поступка у конкретном случају. Разлози ревизије тичу се примене процесног права. Ревиденти сматрају да нису били испуњени услови за одбацивање предлога, који се тичу постојања уредног пуномоћја странака у поступку којима овлашћују означеног пуномоћника за заступање. Стога нису релевантни за испуњеност услова за посебну ревизију. Свакако, у конкретном случају нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити за новим тумачењем права, разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана поводом оценог нижестепених судова о уредности заступања од стране означеног пуномоћника. Имајући у виду начин одлучивања и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да према конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања, новим тумачењем права, нити потреба за уједначавањем судске праксе.

На основу изнетих разлога је сходном применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено као у првом ставу изреке овог решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије на основу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку у вези са одредбом члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку и нашао да ревизија предлагача није дозвољена.

Одредбом члана 27. ст. 1. Закона о ванпарничном поступку, у ванпарничном поступку у коме се одлучује о статусним стварима и о ванпарничним стварима које се односе на станарско право, против правноснажног решења другостепеног суда ревизија је дозвољена, ако овим или другим законом није друкчије одређено. Ревизија је дозвољена у ванпарничном поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима, под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, јер другачије није одређено. У конкретном случају нижестепеним одлукама одлучено је у поступку по захтеву предлагача за заказивање седнице скупштине акционарског друштва у складу са чланом 339. Закона о привредним друштвима, а поступак се по таквом захтеву проводи према правилима ванпарничног поступка, али се не може сматрати ниједним од напред наведених поступака.

Одредбом члана 420. ст. 1. и 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 72/11... 18/20) странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а ревизија против таквог решења није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Према изнетом је ревизија у овом поступку недозвољена. Зато је Врховни касациони суд одлучио као у ставу два изреке овог решења, применом одредбе члана 413. и члана 410. став 1. и став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић